

PESTROST ŽIVLJENJA V REZERVATU FOCE DELL' ISONZO (USTJE REKE SOČE)

Naravni rezervat Foce dell' Isonzo (Ustje reke Soče) se nahaja v Isoli della Cona (Otok Cona). To je območje, ki so ga v prejšnjih stoletjih izsuševali zaradi različnih razlogov – pomembnejši razlog je bil pomanjkanje kmetijskih površin, drugi pa je bila epidemija malarije (mokrišče je namreč predstavljal idealen kraj za razmnoževanje komarjev).

V zadnjih desetletjih so želeli območju vrniti prvotni videz, zato so s postopkom renaturalizacije poskušali pokrajini ponovno dati nekdanjo podobo. Različni nasipi so omogočili nadzorovanje količine pritekale vode v rezervat, tako da so se tu lahko ustvarili različni ekosistemi, bodisi s sladko bodisi s slano vodo. V njih so se sčasoma naselile specifične vrste, predvsem različne ptice.

Rezervat zaradi svoje naravne pestrosti privablja ptice selivke, ki v njem najdejo eno izmed svojih postojank v času selitev na jug oziroma na sever. Tu si namreč naberejo zaloge, ki se nato shranijo v posebni obliki podkožne maščobe. Zanimivo je, da ptice selivke v času selitev tehtajo 2-krat več kot običajno, saj nabrane zaloge potrebujejo za dolgo pot čez Sredozemsko morje in Saharo.

Območje raziskovalcem omogoča raziskovanje posebnih, bolj neznanih vrst. V času migracij raziskovalci v trstičju nastavijo posebne najlonske mreže, v katere se ptice med iskanjem hrane ujamejo. Ko jih osvobodijo, jih slikajo, obročkajo in nato jih izpustijo. Ko se naslednje leto vrnejo, lahko vidijo katere so preživele pot in koliko se jih ni vrnilo.

Poleg naporne poti pa ptice v rezervatu ogrožajo tudi druge živali, kot so lisice, galebi zadnje čase pa tudi šakali. Ogrožene pa so seveda tudi druge vrste živali v rezervatu, npr. želve, ogrožamo pa jih kar ljudje nezavedno. Ljudje namreč, ko se naveličajo svojih želv in jih želijo izpustiti v naravno okolje, jih preprosto prinesejo v rezervat in spustijo v vodo. Prinešene domače želve nato zasedajo teritorij domorodnih želv in jih s tem ogrožajo. Najbolj pogoste želve, ki ogrožajo avtohtone vrste, so rdečevratke.

Nevarnost za rezervat pa predstavljajo tudi nutrije. Te so včasih namerno gojili, saj so njihove kožuhe uporabljali za izdelavo krzne. Dandanes se je ta proizvodnja končala, zato so nutrije pobegnile v svoj naravni habitat. Veliko se jih je naselilo tudi v Foce dell' Isonzo, kjer so v nasipih izkopale svoje rove in si v njih uredile svoje domovanje. Vse to pa je povzročilo, da so se nasipi začeli podirati, zaradi česar niso več mogli zadrževati vode, kar je lahko v rezervatu povzročilo veliko škodo.

Danes rezervat dnevno obišče veliko nadobudnežev, med katerimi smo to srečo, da smo si ga lahko ogledali, imeli tudi mi. Oglad bi priporočali vsem navdušenim naravovarstvenikom in biologom.

Avtorici: Tjaša Prevodnik, Tanja Versa

